NEUVOSTON ENSIMMÄISESSÄ KÄSITTELYSSÄ VAHVISTAMA KANTA (EU) N:o 11/2012,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisiä kahdenvälisiä investointisopimuksia koskevista siirtymäkauden järjestelyistä

Hyväksytty neuvostossa 4 päivänä lokakuuta 2012

(2012/C 352 E/02)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 207 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun ehdotus lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([1]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Lissabonin sopimuksen tultua voimaan suorat ulkomaiset sijoitukset sisältyvät yhteisen kauppapolitiikan kattamia asioita koskevaan luetteloon. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 3 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti Euroopan unionilla on yksinomainen toimivalta yhteisen kauppapolitiikan alalla. Sen mukaisesti ainoastaan unioni voi toimia lainsäätäjänä ja antaa oikeudellisesti velvoittavia säädöksiä kyseisellä alalla. Jäsenvaltiot voivat itse toimia näin ainoastaan unionin valtuuttamina, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

(2) Lisäksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen kolmannessa osassa olevan IV osaston 4 luvussa annetaan jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välistä pääoman vapaata liikettä, myös sijoituksia sisältäviä pääoman liikkeitä, koskevat yhteiset säännöt. Kyseisiin sääntöihin voivat vaikuttaa jäsenvaltioiden tekemät ulkomaisiin investointeihin liittyvät kansainväliset sopimukset.

(3) Tämä asetus ei vaikuta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaiseen unionin ja sen jäsenvaltioiden väliseen toimivallan jakoon.

(4) Lissabonin sopimuksen voimaantulon aikaan jäsenvaltioilla oli voimassa kolmansien maiden kanssa merkittävä määrä kahdenvälisiä investointisopimuksia. Euroopan unionin toiminnasta tehty sopimus ei sisällä selviä siirtymämääräyksiä kyseisten sopimusten osalta, jotka nyt ovat tulleet unionin yksinomaiseen toimivaltaan. Lisäksi jotkin kyseisistä sopimuksista saattavat sisältää määräyksiä, jotka vaikuttavat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen kolmannessa osassa olevan IV osaston 4 luvussa annettuihin pääoman liikkeitä koskeviin yhteisiin sääntöihin.

([1]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 10 päivänä toukokuuta 2011 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 4 päivänä lokakuuta 2012. Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu … (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

(5) Vaikka kahdenväliset investointisopimukset velvoittavat edelleen jäsenvaltioita kansainvälisen oikeuden nojalla ja vaikka ne korvataan vähitellen samaa asiaa koskevilla unionin sopimuksilla, edellytykset niiden voimassaolon jatkumiselle ja niiden suhde unionin investointipolitiikkaan edellyttävät asianmukaista hallinnointia. Tämä suhde kehittyy edelleen, kun unioni käyttää toimivaltaansa.

(6) Kolmansiin maihin sijoittavien unionin sijoittajien ja kyseisten sijoitusten sekä ulkomaisia sijoittajia ja sijoituksia vastaanottavien jäsenvaltioiden edun mukaista on, että sellaiset kahdenväliset investointisopimukset, joissa sijoittamisen edellytykset määritellään tarkasti ja taataan, pidetään voimassa ja korvataan asteittain laadukkaan sijoitussuojan tarjoavilla unionin investointisopimuksilla.

(7) Tässä asetuksessa käsitellään jäsenvaltioiden sellaisten kahdenvälisten investointisopimusten asemaa unionin oikeudessa, jotka on allekirjoitettu ennen 1 päivää joulukuuta 2009. Nämä sopimukset voidaan pitää voimassa tai ne voivat tulla voimaan tämän asetuksen mukaisesti.

(8) Tässä asetuksessa olisi myös vahvistettava edellytykset, joilla jäsenvaltiot valtuutetaan tekemään ja/tai pitämään voimassa sellaisia kahdenvälisiä investointisopimuksia, jotka on allekirjoitettu 1 päivän joulukuuta 2009 ja … (*) välisenä aikana.

(9) Tässä asetuksessa olisi myös vahvistettava edellytykset, joilla jäsenvaltiot valtuutetaan muuttamaan tai tekemään kahdenvälisiä investointisopimuksia kolmansien maiden kanssa … (*) jälkeen.

(10) Se että jäsenvaltiot pitävät kolmansien maiden kanssa tekemiään kahdenvälisiä investointisopimuksia voimassa tämän asetuksen nojalla, tai annetut valtuutukset neuvottelujen aloittamiseksi tai tällaisten sopimusten tekemiseksi, ei pitäisi estää unionia neuvottelemasta tai tekemästä investointisopimuksia.

(11) Jäsenvaltioiden edellytetään toteuttavan tarvittavat toimenpiteet niiden ja kolmansien maiden välillä tehtyihin kahdenvälisiin investointisopimuksiin mahdollisesti sisältyvien, unionin oikeuden kanssa ristiriidassa olevien kohtien poistamiseksi. Tämän asetuksen täytäntöönpano ei rajoita Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan soveltamista siltä osin, kuin jäsenvaltiot eivät täytä niille unionin oikeuden mukaisesti kuuluvia velvoitteita.

(*) Tämän asetuksen voimaantulopäivä.

(12) Tällä asetuksella säädetyn valtuutuksen muuttaa tai tehdä kahdenvälisiä investointisopimuksia olisi annettava jäsenvaltioille mahdollisuus käsitellä niiden omien kahdenvälisten investointisopimusten ja unionin oikeuden välisiä yhteensopivuusongelmia, pois lukien toimivallan jaosta unionin ja jäsenvaltioiden välillä johtuvat ristiriitaisuudet, joita käsitellään tässä asetuksessa.

(13) Komission olisi esitettävä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus tämän asetuksen soveltamisesta. Kertomuksessa olisi muun muassa tarkasteltava tarvetta jatkaa III luvun soveltamista. Jos kertomuksessa suositetaan III luvun säännösten soveltamisen lopettamista tai näiden säännösten muuttamista, siihen olisi tarvittaessa liitettävä lainsäädäntöehdotus.

(14) Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission olisi varmistettava, että kaikki luottamuksellisiksi määritellyt tiedot käsitellään Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 mukaisesti ([1]).

(15) Tämän asetuksen ei tulisi koskea jäsenvaltioiden välisiä investointisopimuksia.

(16) On tarpeen säätää tietyistä järjestelyistä, joilla voidaan varmistaa, että tämän asetuksen nojalla voimassa pidetyt kahdenväliset investointisopimukset säilyttävät soveltamiskelpoisuutensa, myös riitojen ratkaisun osalta, kuitenkin samalla kunnioittaen unionin yksinomaista toimivaltaa.

(17) Tämän asetuksen täytäntöönpanoa koskevien edellytysten yhdenmukaisuuden varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ([2]) mukaisesti.

(18) Erityisesti tämä toimivalta olisi annettava komissiolle ottaen huomioon, että 9, 11 ja 12 artiklassa säädetyillä menettelyillä valtuutetaan jäsenvaltiot toimimaan unionin yksinomaiseen toimivaltaan kuuluvilla aloilla ja tätä koskevat päätökset on annettava unionin tasolla.

(19) Neuvoa-antavaa menettelyä olisi käytettävä valtuutusten hyväksymiseen 9, 11 ja 12 artiklan nojalla ottaen huomioon, että kyseiset valtuutukset annetaan tässä asetuksessa vahvistettujen, selkeästi määriteltyjen perusteiden mukaisesti,

([1]) EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.
([2]) EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

SOVELTAMISALA

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa vahvistettua toimivallan jakoa tässä asetuksessa käsitellään jäsenvaltioiden kahdenvälisten investointisopimusten asemaa unionin oikeudessa ja vahvistetaan säännöt, edellytykset ja menettelyt, joita noudattamalla jäsenvaltiot voivat muuttaa tai tehdä kahdenvälisiä investointisopimuksia.

2. Tässä asetuksessa ”kahdenvälisellä investointisopimuksella” tarkoitetaan sellaista kolmannen maan kanssa tehtyä sopimusta, jossa on sijoitussuojaa koskevat määräykset. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat vain ne kahdenvälisten investointisopimusten määräykset, jotka koskevat sijoitussuojaa.

II LUKU

NYKYISTEN KAHDENVÄLISTEN INVESTOINTISOPIMUSTEN VOIMASSAOLO

2 artikla

Ilmoittaminen komissiolle

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle … (*) mennessä tai 30 päivän kuluessa jäsenvaltioiden unioniin liittymisajankohdasta kaikista sellaisista kolmansien maiden kanssa ennen 1 päivää joulukuuta 2009 tai ennen liittymisajankohtaa, sen mukaan kumpi päivämäärä on myöhäisempi, allekirjoitetuista kahdenvälisistä investointisopimuksista, jotka ne joko haluavat pitää voimassa tai joiden voimaantulon ne haluavat sallia tämän luvun nojalla. Ilmoitukseen on sisällytettävä jäljennös kyseisistä kahdenvälisistä investointisopimuksista. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle myös mahdollisista myöhemmistä muutoksista kyseisten sopimusten asemaan.

3 artikla

Voimassaolo

Rajoittamatta jäsenvaltioiden muita unionin oikeuden mukaisia velvoitteita tämän asetuksen 2 artiklan nojalla ilmoitetut kahdenväliset investointisopimukset voidaan pitää voimassa tai ne voivat tulla voimaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja tämän asetuksen mukaisesti, kunnes kahdenvälinen investointisopimus unionin ja kyseisen kolmannen maan välillä tulee voimaan.

4 artikla

Julkaiseminen

1. Komissio julkaisee kahdentoista kuukauden välein *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* luettelon 2 artiklan, 11 artiklan 6 kohdan tai 12 artiklan 6 kohdan mukaisesti ilmoitetuista kahdenvälisistä investointisopimuksista.

(*) 30 päivää tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

2. Ensimmäinen tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu luettelo kahdenvälisistä investointisopimuksista julkaistaan viimeistään kolmen kuukauden kuluttua 2 artiklan mukaisen ilmoitusten jättämisen määräajan umpeutumisesta.

5 artikla

Arviointi

Komissio voi arvioida kahdenväliset investointisopimukset, joista on ilmoitettu 2 artiklan mukaisesti, tarkastelemalla muodostaako yksi tai useampi näiden sopimusten määräyksistä vakavan esteen sille, että unioni neuvottelee tai tekee kahdenvälisiä investointisopimuksia kolmansien maiden kanssa 2 artiklan mukaisesti ilmoitettujen kahdenvälisten investointisopimusten asteittaiseksi korvaamiseksi.

6 artikla

Yhteistyövelvollisuus

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 2 artiklan mukaisesti ilmoitettuihin kahdenvälisiin investointisopimuksiin sisältyvät määräykset eivät muodosta vakavaa estettä sille, että unioni neuvottelee tai tekee kahdenvälisiä investointisopimuksia kolmansien maiden kanssa 2 artiklan mukaisesti ilmoitettujen kahdenvälisten investointisopimusten asteittaiseksi korvaamiseksi.

2. Jos komissio toteaa, että yksi tai useampi 2 artiklan mukaisesti ilmoitetun kahdenvälisen investointisopimuksen määräys muodostaa vakavan esteen sille, että unioni neuvottelee tai tekee kahdenvälisiä investointisopimuksia kolmansien maiden kanssa 2 artiklan mukaisesti ilmoitettujen kahdenvälisten investointisopimusten asteittaiseksi korvaamiseksi, komissio ja kyseinen jäsenvaltio aloittavat neuvottelut mahdollisimman pian ja toimivat yhteistyössä määritelläkseen tarvittavat toimet asian ratkaisemiseksi. Neuvottelut eivät saa kestää kauemmin kuin 90 päivää.

3. Komissio voi 60 päivän kuluessa neuvottelujen päättymisestä osoittaa asianmukaiset toimenpiteet, jotka kyseisen jäsenvaltion on toteutettava poistaakseen 2 kohdassa tarkoitetut esteet; sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdassa säädettyä.

III LUKU

VALTUUTUS KAHDENVÄLISTEN INVESTOINTISOPIMUKSIEN MUUTTAMISEEN TAI TEKEMISEEN

7 artikla

Valtuutus kahdenvälisen investointisopimuksen muuttamiseen tai tekemiseen

Jäsenvaltio valtuutetaan 8–11 artiklassa vahvistetuin edellytyksin aloittamaan kolmannen maan kanssa neuvottelut voimassa olevan kahdenvälisen investointisopimuksen muuttamiseksi tai uuden sopimuksen tekemiseksi.

8 artikla

Ilmoittaminen komissiolle

1. Jos jäsenvaltio aikoo aloittaa neuvottelut kolmannen maan kanssa kahdenvälisen investointisopimuksen muuttamiseksi tai tekemiseksi, sen on ilmoitettava aikomuksestaan komissiolle kirjallisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen on sisällytettävä asiaankuuluva asiakirja-aineisto, ja siinä on esitettävä neuvotteluissa käsiteltävät määräykset tai määräykset, jotka on tarkoitus neuvotella uudelleen, neuvottelujen tavoitteet ja muut mahdolliset merkitykselliset tiedot.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu ilmoitus on toimitettava vähintään viisi kuukautta ennen virallisten neuvottelujen suunniteltua alkamisajankohtaa.

4. Jos jäsenvaltion toimittamat tiedot eivät ole riittäviä virallisten neuvottelujen alkamista koskevan valtuutuksen antamiseksi 9 artiklan mukaisesti, komissio voi pyytää lisätietoja.

5. Komissio toimittaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen ja pyynnöstä siihen liitetyn asiakirja-aineiston muiden jäsenvaltioiden saataville 14 artiklassa vahvistettuja luottamuksellisuusvaatimuksia noudattaen.

9 artikla

Valtuutus virallisten neuvottelujen aloittamiseen

1. Komissio antaa jäsenvaltioille valtuutuksen sellaisten kolmannen maan kanssa käytävien virallisten neuvottelujen aloittamiseen, joiden tarkoituksena on kahdenvälisen investointisopimuksen muuttaminen tai tekeminen, jollei se katso, että kyseisten neuvottelujen aloittaminen

a) on ristiriidassa unionin oikeuden kanssa muutoin kuin koskien unionin ja sen jäsenvaltioiden välisen toimivallan jakoon liittyviä yhteensopimattomuuksia;

b) on tarpeetonta, koska komissio on toimittanut tai päättänyt toimittaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan 3 kohdan nojalla suosituksen neuvottelujen aloittamiseksi kyseisen kolmannen maan kanssa;

c) on ristiriidassa unionin ulkoista toimintaa koskevien periaatteiden ja tavoitteiden kanssa, sellaisina kuin ne on laadittu Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osaston 1 luvussa vahvistettujen yleisten määräysten mukaisesti; tai

d) muodostaa vakavan esteen unionin kahdenvälisten investointisopimusten neuvottelemiselle tai tekemiselle kolmansien maiden kanssa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun valtuutuksen yhteydessä komissio voi edellyttää, että jäsenvaltio sisällyttää kyseisiin neuvotteluihin ja suunniteltuihin kahdenvälisiin investointisopimuksiin tai poistaa niistä lausekkeita, jos tämä on tarpeen varmistamaan yhdenmukaisuus unionin investointipolitiikan kanssa tai yhteensopivuus unionin oikeuden kanssa.

3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtuutus annetaan noudattaen 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä. Komissio antaa päätöksen 90 päivän kuluessa 8 artiklassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta. Jos päätöksen antamiseksi tarvitaan lisätietoja, 90 päivän määräajan laskeminen alkaa lisätietojen vastaanottamispäivästä.

4. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle 3 kohdan nojalla annetuista päätöksistä.

5. Siinä tapauksessa, että komissio ei anna valtuutusta 1 kohdan nojalla, se ilmoittaa asiasta kyseiselle jäsenvaltiolle ja antaa siihen liittyvät perustelut.

10 artikla

Komission osallistuminen neuvotteluihin

Komissio on pidettävä sijoituksia koskevilta osin kattavasti ajan tasalla jäsenvaltion ja kolmannen maan sellaisten neuvottelujen edistymisestä ja tuloksista, joiden tarkoituksena on kahdenvälisen investointisopimuksen muuttaminen tai tekeminen, ja se voi pyytää saada osallistua kyseisiin neuvotteluihin sijoituksia koskevilta osin.

11 artikla

Valtuutus kahdenvälisen investointisopimuksen allekirjoittamiseen ja tekemiseen

1. Ennen kahdenvälisen investointisopimuksen allekirjoittamista asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle neuvottelutulos ja toimitettava sille kyseinen sopimusteksti.

2. Tätä artiklaa sovelletaan myös kahdenvälisiin investointisopimuksiin, jotka neuvoteltiin ennen … (*), mutta joita ei koske 2 tai 12 artiklassa säädetty ilmoitusvelvollisuus.

3. Ilmoituksen saatuaan komissio arvioi, onko neuvoteltu kahdenvälinen investointisopimus ristiriidassa 9 artiklan 1 ja 2 kohdan vaatimusten kanssa.

4. Jos komission toteaa, että neuvottelujen tuloksena on kahdenvälinen investointisopimus, joka täyttää 9 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyt vaatimukset, se valtuuttaa jäsenvaltion kyseisen sopimuksen allekirjoittamiseen ja tekemiseen. Tällaisiin sopimuksiin sovelletaan tämän asetuksen 3, 5 ja 6 artiklaa siten, kuin sopimuksista olisi ilmoitettu 2 artiklan mukaisesti.

5. Tämän artiklan 4 kohdan mukaiset päätökset tehdään noudattaen 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä. Komissio tekee päätöksen 90 päivän kuluessa tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten vastaanottamisesta. Jos päätöksen tekemistä varten tarvitaan lisätietoja, 90 päivän määräajan laskeminen alkaa lisätietojen vastaanottamispäivästä.

6. Komission antaessa valtuutuksen 4 kohdan nojalla, kyseisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle kahdenvälinen investointisopimuksen tekemisestä ja voimaantulosta sekä kyseisen sopimuksen asemaa koskevista mahdollisista myöhemmistä muutoksista.

7. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle 4 kohdan nojalla annetuista päätöksistä.

8. Siinä tapauksessa, että komissio ei anna valtuutusta 4 kohdan nojalla, se ilmoittaa asiasta kyseiselle jäsenvaltiolle ja antaa siihen liittyvät perustelut.

IV LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

12 artikla

Jäsenvaltioiden 1 päivän joulukuuta 2009 ja … (*) välisenä aikana allekirjoittamat sopimukset

1. Jos jäsenvaltio on 1 päivän joulukuuta 2009 ja … (*) välisenä aikana allekirjoittanut kahdenvälisen investointisopimuksen, kyseisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle tällaisesta sopimuksesta, jonka se haluaa pitää voimassa tai jonka voimaantulon se haluaa sallia, … (**) mennessä. Ilmoitukseen on sisällytettävä jäljennös tällaisesta sopimuksesta.

2. Ilmoituksen saatuaan komissio arvioi, onko tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitettu kahdenvälinen investointisopimus ristiriidassa 9 artiklan 1 ja 2 kohdan vaatimusten kanssa.

3. Jos komissio toteaa, että tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitettu kahdenvälinen investointisopimus täyttää 9 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyt vaatimukset, se vahvistaa tällaisen sopimuksen voimassaolon tai voimaantulon unionin oikeuden nojalla.

4. Komissio antaa tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun päätöksen 180 päivän kuluessa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta. Jos päätöksen tekemistä varten tarvitaan lisätietoja, 180 päivän määräajan laskeminen alkaa lisätietojen vastaanottamispäivästä. Tämän artiklan 3 kohdan mukaiset päätökset annetaan noudattaen 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä.

5. Jollei kahdenväliseen investointisopimukseen ole 3 kohdan nojalla valtuutusta, jäsenvaltio ei saa ryhtyä mihinkään lisätoimiin sopimuksen tekemiseksi ja sen on peruutettava jo toteutetut toimet.

(*) Tämän asetuksen voimaantulopäivä.

(**) 30 päivän kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta.

6. Komission antaessa tämän artiklan 3 kohdan nojalla valtuutuksen, kyseisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle kyseisen kahdenvälisen investointisopimuksen voimaantulosta sekä tämän sopimuksen asemaa koskevista mahdollisista myöhemmistä muutoksista. Tällaisiin sopimuksiin sovelletaan 3, 5 ja 6 artiklaa siten, kuin sopimuksista olisi ilmoitettu 2 artiklan mukaisesti.

7. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kaikista 3 kohdan nojalla annetuista päätöksistä.

8. Siinä tapauksessa, että komissio ei anna valtuutusta 3 kohdan nojalla, se ilmoittaa asiasta kyseiselle jäsenvaltiolle ja antaa siihen liittyvät perustelut.

13 artikla

Jäsenvaltioiden toiminta kolmannen maan kanssa tehdyn kahdenvälisen investointisopimuksen yhteydessä

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan kahdenvälisen investointisopimuksen osalta asianomaisen jäsenvaltion on:

a) ilmoitettava komissiolle viipymättä kaikista sopimuksen määräysten nojalla pidettävistä kokouksista. Komissiolle on toimitettava kokousten asialistat ja kaikki käsiteltävien asioiden ymmärtämiseksi tarvittavat tiedot. Komissio voi tässä yhteydessä pyytää jäsenvaltiolta lisätietoja. Jos on mahdollista, että käsiteltävä asia vaikuttaa sijoituksiin liittyvien unionin politiikkojen, erityisesti yhteisen kauppapolitiikan, täytäntöönpanoon, komissio voi edellyttää, että jäsenvaltio ottaa siihen tietyn kannan;

b) ilmoitettava komissiolle viipymättä kaikista sille esitetyistä huomautuksista, joiden mukaan jokin tietty toimenpide ei sovi yhteen sopimuksen kanssa. Jäsenvaltion on myös ilmoitettava komissiolle kaikista kahdenvälisen investointisopimuksen nojalla jätetyistä riitojenratkaisupyynnöistä heti, kun se on saanut niistä tiedon. Jäsenvaltion ja komission on tehtävä täysimääräisesti yhteistyötä ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet vaikuttavan puolustuksen varmistamiseksi, mikä tarvittaessa voi sisältää komission osallistumisen menettelyyn;

c) pyrittävä komission kanssa yksimielisyyteen ennen minkä tahansa kahdenväliseen investointisopimukseen sisältyvän riitojenratkaisumekanismin aktivoimista kolmatta maata vastaan ja aktivoitava kyseiset mekanismit komission sitä pyytäessä. Tällaisia mekanismeja ovat kahdenvälisen investointisopimuksen toisen osapuolen kanssa käytävät neuvottelut ja riitojen ratkaisumenettely, sopimuksen määräyksistä riippuen. Jäsenvaltion ja komission on tehtävä täysimääräisesti yhteistyötä asiaankuuluviin mekanismeihin sisältyvien menettelyjen yhteydessä, mikä tarvittaessa voi sisältää komission osallistumisen asianomaisiin menettelyihin.

14 artikla

Luottamuksellisuus

Ilmoittaessaan komissiolle neuvotteluista ja niiden tuloksista 8 ja 11 artiklan mukaisesti jäsenvaltiot voivat tarkentaa, onko joitakin toimitetuista tiedoista pidettävä luottamuksellisina ja voidaanko kyseiset tiedot ilmoittaa muille jäsenvaltioille.

15 artikla

Tarkastelu

1. Komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta … (*) mennessä.

2. Kertomukseen on sisällytettävä yleiskatsaus III luvun nojalla pyydetyistä ja annetuista valtuutuksista sekä tarkasteltava tarvetta jatkaa kyseisen luvun soveltamista.

3. Jos kertomuksessa suositetaan III luvun säännösten soveltamisen lopettamista tai säännösten muuttamista, kertomukseen on liitettävä asianmukainen lainsäädäntöehdotus.

16 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa investointisopimuksia käsittelevä komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun tähän kohtaan viitataan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

(*) Seitsemän vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta.

17 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty …

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
…	…

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

Komissio toimitti neuvostolle 8. heinäkuuta 2010 ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisiä kahdenvälisiä investointisopimuksia koskevista siirtymäkauden järjestelyistä ([1]).

Euroopan parlamentti vahvisti ensimmäisen käsittelyn kantansa ja hyväksyi siihen liittyvän lainsäädäntöpäätöslauselman 10. toukokuuta 2011 pidetyssä täysistunnossa ([2]).

Yhteispäätösmenettelyyn sovellettavia käytännön menettelytapoja koskevan yhteisen julistuksen ([3]) 16–18 kohdan mukaisesti puheenjohtajavaltio on Coreperin valtuuttamana ([4]) osallistunut epäviralliseen yhteydenpitoon Euroopan parlamentin kanssa, jotta toimielinten kesken päästäisiin yhteisymmärrykseen neuvoston ensimmäisen käsittelyn vaiheessa. Mainittuun yhteisymmärrykseen päästiin epävirallisessa kolmikantakokouksessa 29. toukokuuta 2012.

Euroopan parlamentin kansainvälisen kaupan valiokunnan puheenjohtaja ilmoitti 31. toukokuuta 2012 päivätyssä kirjeessään pysyvien edustajien komitean (Coreper II) puheenjohtajalle, että jos neuvosto toimittaa Euroopan parlamentille virallisesti kantansa siinä muodossa kuin se on kyseisen kirjeen liitteessä, hän suosittelee täysistunnolle, että neuvoston kanta hyväksytään tarkistuksitta parlamentin toisessa käsittelyssä lingvistijuristien viimeisteltyä sen.

Neuvosto hyväksyi edellä mainitun poliittisen yhteisymmärryksen 26. kesäkuuta 2012 ([5]).

II EHDOTUKSEN TAVOITE

Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa (SEUT), joka tuli voimaan 1. joulukuuta 2009, vahvistettiin EU:n yksinomainen toimivalta suorien ulkomaisten sijoitusten alalla osana yhteistä kauppapolitiikkaa (SEUT 207 artiklan 1 kohta). Näin ollen komissio hyväksyi edellä mainittua asetusta koskevan ehdotuksen, jossa käsitellään pelkästään kysymyksiä, jotka liittyvät EU:n uuden suoria ulkomaisia sijoituksia koskevan toimivallan hallinnointiin siirtymävaiheessa. Tämän uuden toimivallan tavoitteita, arviointiperusteita ja sisältöä käsiteltiin tämän säädösehdotuksen kanssa samanaikaisesti hyväksytyssä, Euroopan parlamentille ja neuvostolle annetussa erillisessä komission tiedonannossa ([6]).

Komission ehdotuksen tavoitteena oli sallia jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä tehtyjen kansainvälisten investointisopimusten pitäminen edelleen voimassa sekä edellytysten ja menettelykehyksen vahvistaminen sille, että jäsenvaltiot voivat neuvotella ja tehdä kyseisiä sopimuksia.

III NEUVOSTON ENSIMMÄISEN KÄSITTELYN KANNAN ERITTELY

Yleistä

Neuvosto antaa täyden tukensa sijoituspolitiikkaa koskevan yhteisen kehyksen luomiselle, jotta kaikilla EU:n sijoittajilla olisi tasapuoliset toimintaedellytykset kolmansissa maissa ja kolmansien maiden sijoittajilla EU:ssa.

([1]) Asiak. 11953/10 WTO 252 FDI 12.
([2]) Asiak. 9726/11 CODEC 749 WTO 195 FDI 12 PE 206.
([3]) EUVL C 145, 30.6.2007, s. 5.
([4]) Asiak. 10908/11 WTO 228 FDI 15 CODEC 950.
([5]) Asiak. 10892/12 WTO 216 FDI 17 CODEC 1557.
([6]) Asiak. 11952/10 WTO 251 FDI 11. Tämän perusteella 25. lokakuuta 2010 kokoontunut neuvosto hyväksyi päätelmät kattavasta kansainvälisiä sijoituksia koskevasta eurooppalaisesta politiikasta (asiak. 14373/10).

Ottaen huomioon sen, että jäsenvaltioiden kolmansien osapuolten kanssa tekemät kahdenväliset sijoitussopimukset ovat toistaiseksi tärkein suojan ja oikeusvarmuuden lähde eurooppalaisille sijoittajille ulkomailla, uuden oikeuskehyksen ei tulisi vaikuttaa kielteisesti olemassa olevilla sopimuksilla sijoittajille annettuun suojaan ja takuisiin. Neuvosto katsoo, että ajatus jäsenvaltioiden olemassa olevien sopimusten korvaamisesta EU:n sopimuksilla on keskeisen tärkeä oikeudellisen tyhjiön välttämiseksi, sillä näin varmistetaan sijoittajien jatkuva suoja ja oikeusvarmuus.

Neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannassa, joka on Euroopan parlamentin, komission ja neuvoston välisen poliittisen yhteisymmärryksen tulos, tehdään komission ehdotukseen seuraavat tärkeimmät muutokset:

Kohde ja soveltamisala (I luku: 1 artikla)

Parlamentti ei ehdottanut tähän artiklaan mitään tarkistuksia, mutta joitakin muutoksia kuitenkin tehtiin. Artiklan 1 kohta sisältää komission ehdotuksen tekstiin verrattuna joitakin tarkennuksia, ja siinä täsmennetään, että asetuksella ei ole vaikutusta perussopimuksessa vahvistettuun toimivallan jakoon. Uusi 2 kohta sisältää termin ”kahdenvälinen investointisopimus” määritelmän.

Nykyisen kahdenvälisen investointisopimuksen voimassaolo (II luku: 2–6 artikla)

Komissiolle ilmoittamista koskevan 2 artiklan osalta parlamentin tarkistukset hyväksyttiin. Tekstiin sisältyy lisäksi myös joitakin teknisiä muutoksia.

Ehdotuksen 3 artiklaan (voimassa pitäminen) sisällytetty ajatus sopimusten korvaamisesta on ratkaisevan tärkeä, sillä se varmistaa jatkuvan sijoittajien suojan ja takaa näin heille oikeusvarmuuden. Parlamentti ei ehdottanut tähän artiklaan mitään tarkistuksia.

Komission arvioinnit kattava 5 artikla on muutettu perusteellisesti. Vaikka neuvosto ei voinut hyväksyä merkittävää osaa parlamentin tarkistuksesta, se hyväksyi parlamentin ajatuksen ”vakavan esteen” käsitteen sisällyttämisestä muutettuun tekstiin (sisältyy myös useisiin muihin artikloihin). Neuvosto katsoo, että pelkkää kahdenvälisten investointisopimusten olemassaoloa ei tulisi pitää ”vakavana esteenä”.

Yhteistyövelvollisuutta koskeva 6 artikla kuuluu 3 ja 5 artiklan lisäksi asetuksen ongelmakohtiin. Komission tekstiä muutettiin huomattavasti, jotta voidaan korostaa jäsenvaltioiden ja komission välisen tiiviin yhteistyön merkitystä ratkaistaessa komission mahdollisesti toteamia vakavia esteitä sille, että EU:n ja kolmansien maiden välillä neuvotellaan tai tehdään kahdenvälisiä investointisopimuksia. Tämän artiklan säännösten mukaisesti komissio voi osoittaa, mitkä ovat ne asianmukaiset toimenpiteet, jotka asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava edellä tarkoitettujen esteiden poistamiseksi. Parlamentin esittämiä tarkistuksia ei voida hyväksyä.

Lupa muuttaa tai tehdä kahdenvälisiä investointisopimuksia (III luku: 7–11 artikla)

Parlamentin tarkistukset 7 artiklaan (lupa muuttaa tai tehdä kahdenvälisiä investointisopimuksia), 8 artiklaan (ilmoittaminen komissiolle), 9 artiklaan (lupa aloittaa viralliset neuvottelut) ja 11 artiklaan (lupa allekirjoittaa ja tehdä kahdenvälisiä investointisopimuksia) hyväksyttiin osittain. Parlamentin 10 artiklaan (komission osallistuminen neuvotteluihin) esittämää tarkistusta ei voitu hyväksyä, koska komission ehdotuksen teksti säilytettiin.

Loppusäännökset (IV luku: 12–17 artikla)

Neuvosto sopi parlamentin kanssa käymänsä epävirallisen yhteydenpidon aikana, että se noudattaa parlamentin ehdotusta lisätä asetukseen uusi 12 artikla, joka koskee jäsenvaltioiden allekirjoittamia sopimuksia EU:n toiminnasta tehdyn sopimuksen voimaantulon eli 1. päivän joulukuuta 2009 ja tämän asetuksen voimaantulon välisenä aikana, vaikka parlamentti ei esittänyt tätä koskevaa tarkistusta ensimmäisen käsittelyn kannassaan. Näin neuvosto tunnusti täysin EU:n uuden toimivallan suorien ulkomaisten sijoitusten alalla. Artiklassa käsitellään edellä mainittujen kahdenvälisten investointisopimusten osalta noudatettavia menettelyjä (jäsenvaltioiden ilmoitukset, komission suorittama arviointi ja myöntämä lupa).

Kompromissiratkaisuun päästiin 15 artiklassa (tarkastelu) olevasta määräajasta, jonka kuluessa esitetään kertomus asetuksen soveltamisesta. Määräajaksi sovittiin seitsemän vuotta asetuksen voimaantulosta parlamentin ja neuvoston esittämän kymmenen vuoden ja komission alun perin esittämän viiden vuoden sijasta.

Neuvosto hyväksyi 16 artiklaan (komiteamenettely) parlamentin esittämän tarkistuksen neuvoa-antavan menettelyn käytöstä.

IV PÄÄTELMÄ

Neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta vastaa neuvoston ja parlamentin välisissä epävirallisissa keskusteluissa komission avustuksella aikaansaatua sopimusta. Teksti täyttää keskeisen vaatimuksen taata sijoittajille jatkuva suoja ja oikeusvarmuus, mutta siinä säädetään myös suoria ulkomaisia sijoituksia koskevan EU:n uuden yksinomaisen toimivallan tehokkaasta käytöstä. Näin ollen neuvosto olettaa, että parlamentti voi hyväksyä neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan.

EUROOPAN PARLAMENTIN, NEUVOSTON JA KOMISSION LAUSUMA

Se, että tässä asetuksessa, johdanto-osan 17, 18 ja 19 kappale mukaan lukien, säädetään asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettujen menettelyjen käytöstä, ei muodosta ennakkotapausta tuleville asetuksille, joiden mukaan unioni voi valtuuttaa jäsenvaltiot SEUT 2 artiklan 1 kohdan nojalla toimimaan lainsäätäjänä ja antamaan oikeudellisesti velvoittavia säädöksiä unionin yksinomaisen toimivallan aloilla. Lisäksi tässä asetuksessa neuvoa-antavan menettelyn (tarkastelumenettelyn vastakohtana) käytön ei katsota muodostavan ennakkotapausta tuleville asetuksille, joissa vahvistetaan puitteet yhteiselle kauppapolitiikalle.